

Най-сетнѣ рѣшили да го пустнатъ въ морето. Къщата на ирландеца била до самото море. Слѣдъ малко врѣме тюленътъ пакъ се върналъ и извѣстилъ на господаря си съ силно подскачане въ водата.

Но проститѣ хора рѣшили да го откаратъ по-далечъ. Турили го въ една лодка, навлѣзли въ морето и се отдалечили доста отъ брѣга. Прѣди да го пустнатъ въ водата, тѣ му вързали очитѣ и си казали: „Сега не ще може да намѣри пътя за да се върне!“

И наистина дълго врѣме никой не виждалъ тюленътъ.

Прѣзъ една тъмна нощъ, страшна буря се дигнала въ морето; вѣтрътъ бучалъ и вълнитѣ съ гомѣмъ трѣсѣкъ се разбивали въ брѣга!...

Ирландецътъ, като гледалъ отъ къщи тази страшна буря, дочулъ единъ жаленъ и отчаенъ гласъ. Той отворилъ вратата отъ къмъ морето и за голѣмо очудване видѣлъ обичния си тюленъ.

Бѣдното животно, отъ голѣми мъжки и отъ страшната морска буря, останало безъ сили и слѣдъ малко издѣхнало въ рѣцѣтъ на господаря си!

